

III.

Οί φουρτουνες περνοῦσαν γρήγορα. "Έτσι μετράγαμε ἑμεῖς ἐκεῖ κάτω τίς μέρες.

("Όποτε ἐπιθυμοῦσε ἐρωτική ἐπαφή ἡ Λαϊλάι σήκωνε καί μιά φουρτούνα. Αυτό σήμαινε ὅτι ἡ μέρα πέρασε. "Όλο τό διάστημα τῆς φουρτούνας ἦταν γιά μᾶς ἡ νύχτα. "Όλο τό διάστημα τῆς φουρτούνας ἦταν γιά τή Λαϊλάι συνουσία. Μέ ποιόν συνουσιαζόταν; Αὐτή τήν ἐρώτηση ὄχι ἀπλῶς δέν ἐπιτρεπόταν νά τήν κάνουμε καί νά τή συζητήσουμε, ἀλλά οὔτε κᾶν νά τή σκεφτοῦμε. Αὐτό ἀκριβῶς τό γεγονός θά παίξει ἀργότερα καταστρεπτικό, φριχτό ρόλο στή ζωή μου.

Ἡ ἐργασία πού ἐθελοντικά ἀνέλαβα νά διεκπεραιώνω ἦταν αὐτή τοῦ καστανᾶ. Σάν διευκρίνιση λέω πῶς ὅποιαδήποτε μορφή ἐργασίας ἦταν τό ἴδιο ἀπαίσια σημαντική. Ἡ ἀμοιβή ἐπίσης τό ἴδιο ἀπαίσια ἴδια. Στήν οὐσία δηλαδή δέν ὑπῆρχε κᾶν ἀμοιβή. "Όλοι μας εἶχαμε τό ἴδιο ἀπαίσιο δικαίωμα νά γευόμαστε κάθε ἀπαίσιο ἀγαθό, πού τούτη δῶ ἡ μάνα τόσο ἀπαίσια ἀπλόχερα μᾶς χάρισε.

Σέ μία άστέγαστη σπηλίτσα, κάπου χωμένος μέσα σέ νούφαρα καί κοράλια ήμουν άφέντης μιάς φουφούς. Τήν κράταγα πάντα μέ πολλή επίμέλεια άναμμένη. Άκόμα καί τίς νύχτες. Πάνω σ' αὐτήν ἔκαιγα ἕνα κάστανο. Ἐνα καί μοναδικό κάστανο. Τῆς εἶχα δώσει ἕνα ὄνομα. Μέ διευκόλυνε προκειμένου νά τή φωνάζω καί νά συζητῶ μαζί της. Ἦταν θηλυκό βλέπεις κάστανο καί τόχα ἀγαπήσει ἐξίσου μέ τίς πεταλοῦδες μου. (Σ' αὐτές δέν εἶχα προλάβει νά δώσω ὄνομα).

Τό σύμπλεγμα λοιπόν στό ὁποῖο ἀκούγανε τά τόσο γλυκά, χαριτωμένα σεληνιακά αὐτάκια της τό ἀποτελοῦσαν τρία γράμματα. Ἦταν ἕνα Ρό, ἦταν ἕνα Ἦτα καί τέλος τό τρίτο ἕνα Λάμδα. Ὅλα μαζί βοηθοῦσαν ὥστε νά πετυχαίνει κανεῖς νά συλλαβίζει τήν τρισιγράμματη λέξη Ρήλ. Τή Ρήλ μου δέν ἐπιτρεπότανε νά τήν πάρει κανεῖς. Ἡ φροντίδα σάν καστανάς δέν ἦταν νά τήν ἐτοιμάσω σιγοψηνοντάς την στό σκοπό νά τή δώσω. Νά τήν ἀγοράσει, νά τή φάει κάποιος. Ἡ φροντίδα μου εἶχε τόν ἐξῆς σκοπό. Νά τή συντηρῶ πάντα, χωρίς ποτέ νά τήν ἀφήσω νά μοῦ καεῖ. Ἐτσι τυχόν καί μοῦ καιγότανε, θά γινόμουν ἀμέσως τροφή ἑνός συναδελφικοῦ ψαριοῦ. Κατέβαλα ὅλες μου τίς προσπάθειες πάνω σ' αὐτόν τό σκοπό, καί τόχα πετύχει. Ἐξάλλου ἀγαποῦσα τόσο φοβερά τό μικρό μου καστανάκι. Ἀγαποῦσα τόσο φοβερά τή μικρή μου Ρήλ.

Εἶχα μάλιστα φτάσει σέ κείνο τό ἐξωφρενικό σημεῖο, πού πολλές φορές σκαρφάλωνα πάνω στήν ἴδια τή φουφού καί ἀγκαλιασμένος μέ τό κοριτσάκι μου σιγοψηνόμουν καί γώ ὁ ἴδιος. Εἶχα μάλιστα φτάσει τό ἐξωφρενικό σημεῖο, πού πολλές φορές γεμάτοι ἐρωτικό πόθο, ἀγκαλιασμένοι, εἶχαμε χειροπιαστά συνειδητοποιήσει τόν ὄργασμό. Εἶχα χειροπιαστά συνειδητοποιήσει, πετύχει τήν ἐκσπερμάτωση.